

ordnet Embedsmands Vedelse, end at det ligger hos to fideordnede Administrationer, der ere ganske uafhængige af hinanden og staa hver med samme Myndighed. Den højtærede Minister var heller ikke tilfreds med, at vi have foreslaaet, at Stibsinpektørerne skulle fortere under Trafikdirektøren og Maskinspektørerne under Maskindirektøren. Jeg tror nok, at jeg forstod den højtærede Minister rigtig saaledes. Det blive vi saamænd heller ikke uenige om; thi Udvalgets Flertal er fuldkommen paa det rene med, at det er en Sag, som Administrationen bør og maa kunne ordne, som den vil. Vi have ogsaa haft det Spørgsmaal fremme, om man ikke hensigtsmæssigt skulde tage hele § 2 ud af Endringsforslaget og give § 1 en noget anden Affattelse, men vi ere blevne enige om foreløbig at lade § 2 blive staaende for at vejlede vore Kolleger her i Tinget med Hensyn til, hvad vi tilsigte, og hvorledes vi tænke os Forretningerne ordnede. Der bliver imidlertid ingen Uoverensstemmelse mellem Flertallet og den højtærede Minister med Hensyn til den endelige Indordning i Organisation af disse Embedsmænd. Det vil man lade rette sig efter, hvad Administrationen ønsker, men jeg vil dog tillade mig at bemærke, at den foreslaaede Ordning slet ikke er saa urimelig, som den højtærede Minister mener. Det gaar med det øvrige Trafikmateriel omtrent paa samme Maade. Trafikmateriellets Anskaffelse og Vedligeholdelse forterer under Maskinchefen, saa vel Bøgne som Maskiner, hvorimod dets Benyttelse i Trafikken forterer under Trafikchefen, saa det er dog ikke saa urimeligt, om man giver Trafikchefen en Maskinspektør til at raadføre sig med med Hensyn til Benyttelse af Søfartsmateriellet, medens man ganske naturligt underordner en Stibsmaskinspektør under Maskindirektøren. Men som sagt, hvorledes end denne Ordning bliver, lægger Flertallet ingen Vægt paa. Den højtærede Minister udtalte dernæst, at jeg skulde have sagt, at det var en Fiktion, at Generaldirektøren kunde styre Statsbanedriften. Det er ikke ganske rigtigt, det har jeg ikke sagt. Jeg haaber, at den højtærede Formand tillader mig at oplæse blot et Par Linier. Jeg har sagt: „Det har været Udvalgsskiftallets bestemte Overbevisning, at hvis man vilde opretholde

den Fiktion — thi det er jo kun en Fiktion — at en eneste Mand kan lede hele Statsbanedriften, og at det er ham alene, der gør det, maa man absolut indrette sig paa den Maade, som vort Organisationsforslag tilsigter“. Den højtærede Minister ved meget vel, at det sigter til vort Organisationsforslag i Modsetning til den Ordning, der formelt og reelt gælder indtil Dato, nemlig at der er en 12—13 fideordnede Embedsmænd, som hver for sig ingen anden Myndighed have end at handle paa Generaldirektørens Bøgne. Dertil sigter denne Udtalelse, og det Forslag, som Flertallet har stillet i §§ 1—5, betyder, at man mener, at det er nødvendigt at komme bort fra denne Ordning, og at det er hensigtsmæssigere at gaa til en Ordning, hvor den øverste Administration sammentrænges saaledes, at Generaldirektørens Myndighed ikke i den Grad udstyffes til en Mængde hinanden fideordnede Embedsmænd. Den højtærede Minister maa meget grundig have misforstaaet mig, naar han mente, at jeg havde udtalt noget Dasse om eller stillet noget Krav om, at vore Søfartsforbindelser skulde betale sig. Nej, det er overmaade langt derfra, overmaade langt. Jeg har tværtimod sagt, at det var ikke af overordentlig stor Betydning, om der overhovedet var sørt nogen Indtægtskonto for Statsbanernes Søfartsforbindelser — hvad der nemlig ikke er for Dampfærgernes Vedkommende — i Jærnbaneregistret, eller der ikke var det, fordi jeg maatte erkende, at nogen direkte lønnende Virksomhed vil Dampfærgesforbindelsen aldrig nogen Sinde kunne blive, det følger ganske af sig selv. Nej, jeg har tværtimod sagt, at naar man vil opgøre Regnestykket, hvorledes vor Statsbanedrift stiller sig sammenlignet med andre Jærnbaner, saa var det nødvendigt, at man tog berettiget Hensyn til, hvad vore Søforbindelser koste, og saa udtalte jeg, at naar man tog samtlige Brutto-Udgifter for alle Søforbindelser og derefter fradrog et lignende Beløb i Udgiftskontoen for Jærnbanerne, saa gjorde man ikke Jærnbanerne nogen Uret — og det staaer vistnok ogsaa til Troende. Jeg tror paa den anden Side heller ikke, at der vil være noget væsentligt til Hinder for, om man beregnede en Indtægt for Søfartsforbindelserne i Genhold til den Tariffastand, der i Tariffen beregnes